

man kan forhindre alle de Ministerier, som Kongen udnævner, i at regjere, har han intet andet Valg end at udnævne Førerne for Oppositionen til Ministre. Anerkjendelse af Folkethingets ubetingede Ret til at nægte de Bevillinger, som Thinget finder det rigtigt at nægte, det er det Middel, hvorved Folkethinget kan fjerne et hvilket som helst Ministerium, og saa ere vi inde paa den slagne Landevei til Folkethingparlamentarisme. Da holder jeg mere af det, som det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørrup) har stillet op, naar han sagde: Ingen over og Ingen ved Siden af Folkethinget. Det er i det Mindste klart, det veed man, hvad er. Men ved det, som det ærede Medlem her opstillede, og som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) udtalte om Folkethingets ubetingede Ret til at nægte, hvad det finder rigtigt at nægte, kan man berøve Kongen Ret til at udnævne Ministre eller beholde dem, han har udnævnt, forsaavidt de ikke tør tage Ansvar for ved at regjere med meget knappe Finantslove. De, der gjøre saaledes, have selvfølgelig den Tro, at de derved handle i Landets velforstaaede Interesse, idet de forudsætte, at det vilde være i Landets Tary, at et saadant Ministerium bliver fjernet; men deraf følger ogsaa, at det ikke er blot en nødvendigt for det Thing, der handler saadant, at det har denne Overbevisning, det maa ogsaa kunne bibringe det andet Thing denne Overbevisning og faae det med sig; thi uden dette har Erfaringen vist, at man ikke naaer Maalet. Jeg indlader mig ikke paa Retsspørgsmaalet om, hvorvidt det er herrettiget, at der regjeres ved provisoriske Finantslove, naar man ikke kan faae Penge bevilgede; men jeg siger, det var jo en Tid, da de Herrer ikke vilde Overenskomst med det andet Thing. Jeg tvivler ikke om, at naar det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) nu har talt om, at det er hans og hans Partis Ønske og Villie at komme til Forstaaelse med Landsktinget, saa mener han det; det tvivler jeg aldeles ikke om, og jeg tror, at jeg uden at smigre det ærede Medlem tør forudsætte, at han i dette Øjeblik holder saa mange af Traadene i sin Haand, at han derfor vil være i Stand til ved sin formaaende Indflydelse i en ganske overordentlig Grad at bidrage til, at vi kunne komme til en Forstaaelse om Finantsloven. Men er det saa, at det ærede Medlem kan øve denne store Indflydelse paa det store Spørgsmaal, som ligger os Alle paa Hjerte, har det ærede Medlem et stort Ansvar for, hvorledes han bruger den, og jeg haaber da,

at han bruger sin Magt saaledes, at det kan blive til Gavn for hele Landet.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) har begjæret Ordet for tredie Gang. Med Thingets Samtykke (Op- hold) skal jeg give ham Ordet.

Holstein-Vedreborg: Jeg vil kun udtrykke min Beslagelse over, at det ikke er muligt at faae et positivt Forslag til Forlig eller Forstaaelse fra den anden Side; det regner ned over os med de allerkræftigste Formaninger, den allerstørste Anerkjendelse af vore Forsætter, medens man rigtignok samtids betoner, at man ikke tror os rigtigt. Og saa komme de mest indtrængende Opfordringer til at vise Maadehold, Forstandighed o. s. v. Ja, og det er Altsammen overordentlig smukt at høre, men de ærede Medlemmer maa dog erkjende, at det have de nu præket Nar ud og Nar ind i Rigsdagen, uden at de have faaet os bedre, og jeg tror heller ikke, det vil lykkes dem paa den Maade at faae os bedre. Vi have jo ogsaa præket for de Herrer, hvorledes det stemmede bedst med deres Samvittighed og Overbevisning at stille sig paa Grundlovens Standpunkt, for at der kunde komme en gjenfidsig Forsoning og Forbedring tilveie, men Ingen af os har nogenstinde drevet det dertil alligevel. Saadanne Formaninger tror jeg derfor ikke, det nytter at komme igjen med. Derimod vilde det være overordentlig uønskeligt, om der kom Forslag eller blot en eller anden klar Udtalelse fra den anden Side om, hvad de ville, saa at vi kunne sige: Her er Noget, hvorved vi kunne mødes. Men det kunne vi ikke faae dem til. De Herrer er slet ikke til at faae fat paa, den ene Gang efter den anden kommer de til os og sige: Bruger Thinget sin Magt ensidigt og nægter altfor Meget, saa maa Regjeringen handle paa egen Haand, og saa skulde man jo tro, at det var det Standpunkt, de stillede sig paa, saa skulde man vente, at de mente, at hvad Regjeringen nu har gjort er vel gjort, altsaa at den, naar et af Thingene siger nei, bør løse Konfliktten ved at gjøre det alligevel. Det var der jo dog Mening i. Naar blot det ærede Medlem sagde det, saa var det dog ren Bæst, men det vil det ærede Medlem slet ikke staa ved, naar man trængter ind paa ham. Siger vi saa til det ærede Medlem og hans Venner, at det Standpunkt, de burde ettes med os om at indtage, er at respektere begge Things Ret til at sige nei til nye Foranstaltninger, saa siger det ærede Medlem: